

Daję Słowo przygotowanie #27

Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

fragmenty biblijne

o. Piotr Kurek

I czytanie – Lb 6,22-27

Pan mówił do Mojżesza tymi słowami: «Powiedz Aaronowi i jego synom: Tak oto macie błogosławić Izraelitom.

Powiecie im: „Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem”.

Tak będą wzywać imienia mojego nad Izraelitami, a Ja im będę błogosławił».

a) Lb 6,24 → Pwt 28,1-68

²⁴ Niech cię Jahwe błogosławi i strzeże.

Pierwszy wers tzw. „błogosławieństwa Aaronowego” jest podwójną prośbą o Bożą opiekę nad ludem izraelskim – najpierw w ujęciu pozytywnym, tzn. aby Pan Bóg udzielał swojemu ludowi błogosławieństwa, czyli czynił go silnym, co dla ówczesnych mogło oznaczać zapewnienie obfitych plonów, licznych trzód, zwycięstwa nad wrogami i majętności (por. Pwt 28,1-14), a później w ujęciu negatywnym, tzn. aby strzegł go przed tym wszystkim, co tego bycia silnym pozbawia, a więc chorobami, nieurodzajami i różnego rodzaju niepowodzeniami w podejmowanych działaniach (por. Pwt 28,15-68).

Psalm (Ps 67 (66), 2-3. 5 i 8 (R.: por. 2a))

Bóg miłosierny niech nam błogosławi

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi; *

niech nam ukaże pogodne oblicze.

Aby na ziemi znano Jego drogę, *

Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.

Niech się narody cieszą i weselą, †

bo rządysz ludami sprawiedliwie *

i kierujesz narodami na ziemi.

Niech nam Bóg błogosławi, *

i niech cześć Mu oddają wszystkie krańce ziemi.

b) Ps 67,7a → Rdz 3,18

⁸ Ziemia wydała swój owoc.

Obraz ziemi wydającej owoc, przywołany przez psalmistę dla ukazania, jak Bóg udziela błogosławieństwa swojemu ludowi, jest przeciwieństwem obrazu skutku grzechu, przedstawionego w scenie kuzenia prarodziców rodzaju ludzkiego (Rdz 3,18).

II czytanie Ga 4,4-7

Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z Niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, byśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg zesłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: «Abba, Ojcze!» A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej.

c) Gal 4,4 → Rdz 3,15

⁴ Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem,

Opisując kulminacyjny moment w historii zbawienia, Paweł pisze o posłaniu Syna Bożego, który przychodzi na świat, rodząc się z niewiasty. Maryja jest tu zatem ukazana jako Ta, z której rodzi się Odkupiciel rodzaju ludzkiego, co może stanowić bezpośrednie odniesienie do tzw. protoewangelii, czyli obietnicy, że potomek pierwszej niewiasty zmiążdży głowę węża (Rdz 3,15).

d) Gal 4,5 → Gal 3,10-13; Rz 9,4

⁵ aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo!

Dzieło udzielenia człowiekowi zbawienia przez Syna Bożego posłanego przez Ojca jest tu ukazane jako wykupienie, a więc poniesienie pewnego kosztu, który był potrzebny, żeby uwolnić człowieka z sytuacji, kiedy jedyną drogą zbawienia było dla niego wypełnienie przepisów prawa, podczas gdy nikt z ludzi nie był do tego zdolny (Gal 3,10-13). W pozytywnym ujęciu to samo dzieło zbawcze wprowadza człowieka w nową kategorię istnienia, którym jest udział w przybranym synostwie Bożym (Rz 9,4).

Ewangelia Łk 2,16-21

Pasterze pośpiesznie udali się do Betlejem i znaleźli Maryję, Józefa oraz leżące w żłobie Niemowlę. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli, co im zostało objawione o tym dzieciąciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, zdumiali się tym, co im pasterze opowiedzieli.

Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to zostało przedtem powiedziane.

Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać dziecę, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał Anioł, zanim się poczęło w łonie Matki.

e) Łk 2,16-21 -> Łk 2,51

¹⁹ Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu.

Maryja zbiera w swoim sercu fakty, w których widzi Boże działanie i prowadzi nad nimi namysł, który pozwala Jej coraz głębiej odkrywać poznawać zbawczy zamysł Boga. Poprzez tą postawę wyobraża w sobie Kościół, który przechowuje prawdy objawione, jednocześnie prowadząc nad nimi nieustanny namysł (Łk 2,51).

FranciszkanieTV: <http://www.franciszkanie.tv>

Homilie na każdy dzień: <https://soundcloud.com/franciszkanie>

3zdania - codzienne krótkie rozważanie Słowa po franciszkańsku: <http://www.3zdania.pl>

Polecamy rekolekcje franciszkańskie: <http://www.rekolekcjefranciszkanskie.pl>

DAJĘ SŁOWO PRZYGOTOWANIE
wszystkie odcinki - <https://bit.ly/31cBx3P>